

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. София, 03.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **6041** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 128 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 27, ал. 5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /ЗПУКИ/.

Образувано е по жалба на И. Д. Ц., с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 217 от 30.04.2013г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /КПУКИ/, с което по отношение на жалбоподателя е установен конфликт на интереси, както следва: в пункт едно – в нарушение на чл. 7, ал. 1 във връзка с чл. 35 от ЗПУКИ; в пункт три – в нарушение на чл. 8, изр. второ, предл. второ от ЗПУКИ и в пункт четири - в нарушение на чл. 8, изр. първо, предл. първо от ЗПУКИ и в нарушение на чл. 5 от ЗПУКИ и чл. 34, ал. 5 от ЗМСМА, както и в пункт две – при неподаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ в нарушение на чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ.

Жалбоподателят претендира отмяна на решението като незаконосъобразно на основание чл. 146, т. 3-5 от АПК. Изложени са съображения за нарушение на административнопроизводствените правила и неспазване на разпоредбата на чл. 26 от ЗПУКИ в частта „изслушване на лицето, заемащо публична длъжност” във връзка с чл. 47 от АПК.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез адв. С. Ф. поддържа посоченото в жалбата. Претендира направените разноски. Приложени към делото са писмени бележки от дата 04.11.2013г.

Ответникът – Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси,

редовно уведомен, се представлява от юрк. К.. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, като излага доводи, че са спазени разпоредбите на материалния и процесуалния закон. Решението било мотивирано, на стр. 3 е описана фактичката обстановка, а с Протокол от 16.04.2013г. се удостоверява проведения с Ц. разговор за изслушване пред КПУКИ. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е образувано по постъпил в КПУКИ сигнал с вх. № 01-286/20.03.2013г. /л. 9; л. 16 от делото/ от Постоянната комисия за конфликт на интереси на Общински съвет В. срещу И. Д. Ц. – общински съветник в [община] и управител на търговско дружество с общинско участие [фирма] - ЕИК[ЕИК], поради наличие на несъвместимост съгласно чл. 5 от ЗПУКИ. Към сигнала са приложени писмени доказателства, недостатъчни за установяване на конфликт на интереси, поради което КПУКИ служебно, по реда на АПК съгласно чл. 26 от ЗПУКИ, събира други писмени доказателства. В кориците на делото е поместен събраният и проверен доказателствен материал. С писмо изх. № С – 113 # 2/16.04.2013г. /л. 23; л. 125 от делото/, връчено редовно на 17.04.2013г. с писмо /пощенско клеймо PS 1040 0262НТ 6, л. 126 от делото/, И. Ц. е поканен за изслушване на 23.04.2013г. от 13:30ч. На 16.04.2013г. е проведен телефонен разговор между служител на Комисията и общинския съветник със същото съдържание. Депозирана е молба с вх. № С – 113 # 6/22.04.2013г. /л. 127 от делото/, с която Ц. отправя искане изслушването да бъде отложено след 12.05.2013г. поради участие в предизборната кампания. Видно от Протокол № 165/23.04.2013г. /л. 185 – л. 191 от делото/, Протокол от 16.04.2013г. и Протокол от 23.04.2013г. /л. 192 – 193 от делото/ не са представени доказателства, удостоверяващи горепосочения факт, включително и при предоставената от КПУКИ допълнителна възможност. До произнасянето на оспорвания акт не са представени доказателства по случая от страна на жалбоподателя.

Установено е, че жалбоподателят е избран за общински съветник на 23.10.2011г., поради което е положил клетва на 11.11.2011г. /видно от приложения по преписката клетвен лист – л. 18/. В качеството си на лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 9 от ЗПУКИ, на 18.11.2011г. И. Ц. е подал декларация по чл. 12, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 1 от ЗПУКИ /л. 10 от делото/, в която посочва, че е подал молба за освобождаване от заеманата длъжност „управител на търговско дружество с общинско участие” съгласно чл. 34, ал. 6 от ЗМСМА. На л. 13-14 и л. 25 от делото са поместени Уведомления с вх. № 318/18.11.2011г. и вх. № 112/17.11.2011г. от общинския съветник относно факта, че е подал искане да бъде освободен от длъжност „управител” на [фирма] от дата 15.11.2011г. На 18.11.2011г. е подадена декларация по чл. 12, т. 2 във връзка с чл. 14, ал. 1 от ЗПУКИ /л. 11-12 от делото/, в която посочва, че към момента на встъпване в длъжност има дялово участие в [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], както и че развива дейност като едноличен търговец „МИР”.

След извършена справка в Търговския регистър към Агенцията по вписвания се констатира, че [фирма], ЕИК[ЕИК], чийто собственик на капитала и управител до 07.03.2013г. е И. Д. Ц. / л. 122 - 124 от делото/.

На 02.07.2002г. с Решение № 338 на Окръжен съд Монтана /л. 83 – 88; л. 90 – 95; л. 106 – 107 от делото/ е регистрирано дружество с ограничена отговорност СК „Природа”, в което съдружници са [фирма] /75 % дялово участие/ и [община] /25% дялово участие; л. 153 от делото/. С Протокол от 09.08.2004г. /л. 102 – 103 от делото; Решение № 338/08.09.2004г. на Окръжен съд Монтана по ф.д. 338/2002г. - л. 98 – 99; Протокол № 9 – 27.05.2004г. на Общински съвет В. - л. 100 – 101 от делото от делото; Заявление от 08.09.2004г. – л. 104 от делото/ дружеството променя наименованието си на [фирма] /ЕИК[ЕИК]/, като се запазва дяловото участие на съдружниците /л. 78 – 82 от делото/. Дружеството е представлявано от И. Д. Ц. от 13.12.2010г. Поради това Комисията изследва правомощията на общинския съветник в качеството му на лице, заемащо публична длъжност, не само по реда на чл. 3, т. 9 от ЗПУКИ, но и по реда на чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ, а именно като управител и/или член „на органите на управление или контрол на общински или държавни предприятия, както и на други юридически лица, създадени със закон, с акт на държавен орган или на орган на местно самоуправление”.

Видно от писмо изх. № 216/28.03.2013г. /л. 17 от делото/ на Общински съвет В. молба от Ц. от 15.11.2011г. за освобождаване като управител на [фирма] не е постъпвала. Покана за избор на нов управител и освобождаване на настоящия е отправена с писма вх. № 165/11.03.2013г. и вх. № 166/12.03.2012г. /л. 19-20; л. 24 от делото/, с което се насрочва Извънредно Общо събрание на съдружниците на 22.03.2013г. Покана за избор на нов управител и освобождаване на настоящия е отправена с писмо вх. № 245/03.04.2013г. /л. 48 от делото/, с което се насрочва Извънредно Общо събрание на съдружниците на 11.04.2013г. При провеждане на Общо събрание на съдружниците от 22.03.2013г. и 11.04.2013г., чиито резултати са обективирани в приложения по делото протоколи, се взема решение за освобождаване на жалбоподателя като управител на [фирма]. Протоколът от 22.03.2013г. /л. 44 – 47 от делото/ не е подписан Б. Д. Б., поради което лицето не встъпва в правата си на управител на процесното дружество /л. 42 – 43; л. 52 от делото/. Протоколът от 11.04.2013г. /л. 49 – 51 от делото/ е подписан от новоизбрания управител на дружеството Б. Д. Б., което решение е посочено в т. първа от дневния ред. От направената справка в Търговския регистър се установи, че представителството на общинския съветник е заличено като обстоятелство на 29.05.2013г., а на 04.07.2013г. е вписан новият управител Б. Д. Б..

С промяна на дружествения договор от 09.08.2004г. /л. 53 – 59 от делото; Протокол от 09.08.2004г., приложен на л. 59 – 61 от делото; л. 100 – 101 от делото/ процесното дружество увеличава капитала си внесена от [община] непарична вноска, чието дялово участие е 25 % /л. 153 от делото/. Видно от приложения Одитен доклад № [ЕГН] на Сметната палата за периода от 01.01.2010г. до 31.12.2010г., [фирма] е отчело печалба за дейността си през 2009г. и 2010г. / л. 128 – 168 от делото/. С решение на общото събрание е прието неразпределяне на печалбата за покриване на загубите от минали години, поради което [община] не е получила дивиденди. На 23.07.2012г. Общински съвет В. е изискал от управителя в срок до 26.07.2012г. да предостави: отчет за дейността на дружеството за 2011г., финансови отчети за 2011г. и бизнес план за развитие за 2012г. /л. 28 – 34 от делото/, която информация не е предоставена до 22.04.2013г. / л. 108 – 109 от делото/. По преписката са приложени финансови и счетоводни документи /л. 66 – 76 от делото/, подписани от И. Ц. на 01.04.2013г. Установява се, че [община] не е била поканена за участие в Общото събрание на съдружниците на [фирма] за 2011г., проведено на 20.06.2012г. /вж.

Протокол – решение; Указания на Агенцията по вписванията от 18.01.2013г. по заявление с вх. № 20120719114747 от 19.07.2012г., приложени на л. 62 и л. 118 от делото/, поради което не може да се направи обосновано заключение за валидно прието решение за приемане на годишен финансов отчет за 2011г.

С решение на Общото събрание на съдружниците от 22.03.2013г. и Уведомление № 278/10.04.2013г. /л. 111 – 115 от делото/ е поискано да се предостави на [община] копие от счетоводната документация за последните три финансови години. Към дата 25.04.2013г. в деловодството на [община] не е постъпвала информация в изпълнение на взетото решение /л. 110 от делото/.

За мандат 2011-2015г. Общински съвет В. е взел решение № 240/27.02.2013г. /л. 35 от делото/ за организиране, изготвяне и предоставяне на актуална пазарна оценка на имота – предмет на апортна вноска на [община] като съдружник в [фирма], в срок до 31.03.2013г. от страна на кмета на [община].

От събраните по преписката доказателства КПУКИ установява, че И. Д. е свързано лице по смисъла на § 1, т. 1 от ЗПУКИ с дружество [фирма] и [фирма].

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Решение № 217/30.04.2013г. на КУПКИ е изпратено с писмо изх. № С -113 # 14/08.05.2013г. – пощенско клеймо PS 1040 02ADU8 D, връчено на 29.05.2013г. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което има правен интерес от оспорване. Същият е спазил законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на административния акт съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗПУКИ във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК, като е депозирал жалбата в КПУКИ с вх. № С – 113 # 16/ 12.06.2013г. в изпълнение на разпоредбата на чл. 152, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение съобразно критериите по чл. 146 от АПК.

На първо място, оспорваното решение представлява индивидуален административен акт /ИАА/ по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, доколкото е налице изрично волеизявление на КПУКИ, с което непосредствено са засегнати права, свободи и/или законни интереси на лицето И. Ц.. При сигнал по чл. 23 от ЗПУКИ за установяване конфликт на интереси се стартира производство пред КПУКИ, чиито резултати се обективират в решението по чл. 27, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗПУКИ. Съгласно чл. 22а, ал. 1 от с.з. компетентен да се произнесе по процедурата административен орган е КПУКИ. На основание чл. 22а, ал. 6 във връзка с чл. 15, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на КПУКИ „заседанията на комисията се считат за редовни, ако на тях присъстват най-малко трима от членовете ѝ”, като последните се произнасят в условията на явно гласуване. Решението е мотивирано, взето с мнозинство повече от половината от всички членове съгласно чл. 15, ал. 6 от ПОДКПУКИ. Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл. 15, ал. 7, изр. второ от ПОДКПУКИ, регламентираща валидността на решението, когато то е неподписано от член от комисията, но при спазване на необходимия кворум и мнозинство. Оспорваното решение обективира резултата – установен конфликт на интереси в пункт едно – в нарушение на чл. 7, ал. 1 във връзка с чл. 35 от ЗПУКИ; в пункт три – в нарушение на чл. 8, изр. второ, предл. второ от ЗПУКИ и в пункт четири

- в нарушение на чл. 8, изр. първо, предл. първо от ЗПУКИ и в нарушение на чл. 5 от ЗПУКИ и чл. 34, ал. 5 от ЗМСМА, както и в пункт две – при неподаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ в нарушение на чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ, и е изпратено на лицето Ц. на основание чл. 27, ал. 4, т. 1 от ЗПУКИ. Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че КПУКИ е компетентен да се произнесе по подадения сигнал административен орган, следователно – не е налице основание за отмяна на акта по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място, доколкото липсва изрична разпоредба в ЗПУКИ относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59 от АПК. Оспорваният ИАА съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал – КПУКИ; наименование на акта – решение; адресат на акта – И. Д. Ц., в качеството му на общински съветник в Общински съвет на [община]; фактически и правни основания за издаването му; разпоредителна част, в която се определя установен конфликт на интереси и неподаване на декларация чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ в нарушение на чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ, представляващо основание за издаване на наказателно постановление за налагане на административно наказание в едномесечен срок от влизане на решението в сила по реда и условията на чл. 30 от ЗПУКИ; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва – пред Административен съд София – град в четиринадесетдневен срок от съобщаването на акта на основание чл. 27, ал. 5 от ЗПУКИ, изрично посочени не само в Решението, но и в придружителното писмо с изх. № С-113 # 14/08.05.2013г.; дата на издаване – 30.04.2013г.; подпис на лицата, участвали в производството по установяване на конфликт на интереси, с означаване на заеманата длъжност – председател и членове на КПУКИ. Тъй като КПУКИ е колективен орган съгласно чл. 22а, ал. 2 от ЗПУКИ във връзка с чл. 5 от ПОДКПУКИ, актът задължително съдържа подпис на председателя на Комисията, поставен и на придружителното писмо с изх. № С-113 # 14/08.05.2013г. Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че е спазена законоустановената форма на атакувания административен акт, следователно – не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

На трето място, съдът счита, че не са налице съществени нарушения на съдопроизводствените правила на основание чл. 146, т. 3 от АПК във връзка с чл. 26 от ЗПУКИ. Производството за установяване конфликт на интереси е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗПУКИ във връзка с 17, ал. 2 и ал. 3 от ПОДКПУКИ. Съгласно чл. 25, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 24, ал. 3 от ЗПУКИ постоянната комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси към [община] подава сигнала до КПУКИ по повод лице, което заема публична длъжност /писмо с вх. № 01-286/20.03.2013г. - л. 9; л. 16; л. 22 от делото/. Спазена е разпоредбата на чл. 26 от ЗПУКИ, съгласно която КПУКИ „събира доказателства по реда на Административно-процесуалния кодекс, изслушва лицето, заемащо публична длъжност, и му дава възможност да направи възражение”. Приложените по делото писмени доказателства са допустими, относими и

необходими за определяне дали ли е конфликт на интереси от отношение на общинския съветник И. Ц.. Въз основа на тях Комисията безпротиворечиво е направила своите изводи за установен конфликт на интереси и неподаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ за участие в [фирма]. Вярно е, че неизслушването на лицето представлява съществено процесуално нарушение, което води до отмяна на постановеното от КПУКИ решение. Правата на лицето, спрямо което се извършва, са ограничени, доколкото не може да се изгради непосредствено възприятие относно конфликта на интереси. Константната съдебна практика визира отмяна на решения на КПУКИ само на основание неспазена процедура по изслушване на проверяваното лице. Жалбоподателят посочва в тази посока постановени от административните съдилища решения, потвърдени от Върховния административен съд, които настоящият съдебен състав не следва да коментира, тъй като те са относими към други казуси. В настоящия случай следва да се приеме, че не е нарушена разпоредбата на чл. 26 от ЗПУКИ по повод неизслушването на общинския съветник. По делото са приложени достатъчно доказателства: с писмо изх. № С – 113 # 2/16.04.2013г. /л. 23; л. 125 от делото/, връчено редовно на 17.04.2013г. /пощенско клеймо PS 1040 0262НТ 6, л. 126 от делото/, И. Ц. е поканен за изслушване на 23.04.2013г. от 13:30ч. На 16.04.2013г. е проведен телефонен разговор между служител на Комисията и общинския съветник със същото съдържание. Депозирани са молба с вх. № С – 113 # 6/22.04.2013г. /л. 127 от делото/, с която проверяваното лице отправя искане изслушването да бъде отложено след 12.05.2013г. поради участие в предизборната кампания. Към административната преписка, до произнасянето на КПУКИ, не са постъпили доказателства, обезпечаващи участието на Ц. в предизборната кампания за 2013г. Поради това административният орган е задължен да се произнесе само въз основа на приложените писмени доказателства, макар и едностранно. В тежест на жалбоподателя е да докаже фактите, на които основава своите искания или възражения. Бездействието от негова страна при предоставяне на доказателства за тях, поставено под ограничението на принципа, че никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение, оправдава дейността на представителите на КПУКИ. Предвид това, съдът намира, че Комисията е предоставила възможност на лицето да бъде изслушано, но същото не се е възползвало от предоставената му възможност. В молба с вх. № С – 113 # 6/22.04.2013г. /л. 127 от делото/ единствено е посочил предоставяне на допълнителни доказателства при бъдещо изслушване без да ги конкретизира. Неявяването на Ц. за

изслушване представлява злоупотреба с права с цел умишлено забавяне на процедурата по ЗПУКИ. Ако същият е разполагал с достатъчно писмени доказателства, то е следвало да ги приложи към горесцитираната молба, за да обезпечи законосъобразното развитие на производството по установяване конфликт на интереси. В този смисъл Комисията е щяла да прецени в съвкупност представените по преписката доказателства в цялост, неедностранно, съобразявайки и отчитайки съображенията на общинския съветник. Последният е препятствал произнасянето в негова полза от страна на КПУКИ, като не е участвал активно в производството спрямо него. Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗПУКИ КПУКИ се произнася с решение в двумесечен срок от откриване на производството, което в настоящия случай е издадено на 30.04.2013г. и връчено на жалбоподателя по реда на чл. 27, ал. 4, т. 1 от ЗПУКИ на 29.05.2013г. Видно от гореописаните факти, съдът счита, че двумесечният срок за произнасяне от страна на Комисията е спазен. Неоткриването на съществени нарушения на административнопроизводствените правила е предпоставка за липсата на основание за отмяна на решението по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

На четвърто място, съдът счита, че ИАА е постановен в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗПУКИ, следователно – не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК. Съгласно чл. 3, т. 9 от ЗПУКИ „лица, заемащи публични длъжности са общинските съветници”, съгласно т. 23 на същия член и „управителите и членовете на органите на управление или контрол на общински или държавни предприятия, както и на други юридически лица, създадени със закон, с акт на държавен орган или на орган на местно самоуправление”. Видно от изложеното по-горе, безпротиворечиво се установява, че И. Ц. е не само общински съветник, но и управител на дружество с общинско участие [фирма], което обстоятелство е заличено в партидата на дружеството, водена в Търговския регистър към Агенцията по вписванията на 29.05.2013г., а едва на 04.07.2013г. е вписан новият управител Б. Д. Б..

По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ [фирма] и [фирма] са „свързани лица”, тъй като по своята правна форма са юридически лица, с които И. Д. Ц. се намира в икономическа зависимост, пораждаща основателни съмнения в неговата безпристрастност и обективност. След направени справки в Търговския регистър безпротиворечиво се установи, че общинският съветник е управител на [фирма] до 29.05.2013г., както и че е собственик на капитала и управител на [фирма] до 07.03.2013г. Чл. 7 от Закона за търговския регистър регламентира действието на

вписването на обстоятелствата, а именно правните последици, които настъпват в резултат от вписване на законоустановените обстоятелства за търговците, какъвто по своя характер са [фирма] и [фирма]. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗТР вписването има оповестително действие за третите добросъвестни лица от момента на вписването, което в настоящия случай е осъществено на 29.05.2013г., съответно 07.03.2013г. След този момент едва се счита, че е налице промяна в представляващите дружествата лица, както и в собствеността на капитала на [фирма].

За да възникне конфликт на интереси, е необходимо да са налице три кумулативни предпоставки съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗПУКИ: 1. лице, заемащо публична длъжност; 2. частен интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение; 3. възможност частния интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Въз основа на гореописаните факти и съпоставянето им с легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1 от ЗПУКИ, съдът намира за безпротиворечиво установен конфликт на интереси от КПУКИ спрямо общинския съветник И. Ц. по изложените по-долу съображения.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗПУКИ „лице, заемащо публична длъжност, няма право при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес”. За мандат 2011-2015г. Общински съвет В. е взел решение № 240/27.02.2013г. /л. 35 от делото/ за организиране, изготвяне и предоставяне на актуална пазарна оценка на имота – предмет на апортна вноска на [община] като съдружник в [фирма], в срок до 31.03.2013г. от страна на кмета на [община]. Изброени са лицата гласували поименно, от които и И. Ц. е гласувал „въздържал се”. Към датата на вземане на решението - 27.02.2013г., общинският съветник все още е бил едноличен собственик и управител на капитала на [фирма], както и управител на [фирма]. Тълкувайки нормата на чл. 7, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 и ал. 2 и във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ, и предвид дяловото съотношение в капитала на дружеството [фирма], представлявано от И. Ц., че мажоритарен собственик на дяловете е [фирма] с едноличен собственик на капитала и управител И. Ц., то безпротиворечиво е налице конфликт на интереси, изразяващо се в нематериална облага под формата на подкрепа и предимство за свързаното с него лице [фирма]. Общинският съветник е гласувал „въздържал се”, като не е подкрепил изготвянето на нова пазарна оценка на имота – предмет на апортната вноска, тъй като последното би могло да промени дяловото участие в дружеството [фирма] в полза на [община].

Чрез своето пасивно поведение Ц. възпрепятства възможността [община] да получи дивиденди в бъдещ момент. Чрез разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗПУКИ законодателят е имал предвид не задължително гласуване „ЗА”, а всяко такова, което би могло да породи материална или нематериална облага за участващите в него. Следователно дори и бездействието в гласуването, чрез въздържане от вземане на определено решение, се тълкува като нарушение на чл. 7, ал. 1 от ЗПУКИ. На основание чл. 35, ал. 1 от ЗПУКИ „лице, заемащо публична длъжност, което наруши разпоредба на глава втора от закона, в която е и цитираната разпоредба на чл. 7, се наказва с глоба в размер от 5000 до 7000 лева”. В този смисъл съдът констатира конфликт на интереси, установен и от Комисията в пункт 1 от оспорваното решение, по отношение на И. Д. Ц. – общински съветник в Общински съветник В. за мандат 2011г. – 2015г. за това, че е участвал в гласуването на Решение № 240/27.02.2013г. на Общински съвет В., в частен интерес на [фирма], ЕИК[ЕИК] – мажоритарен собственик в [фирма] и свързано с него лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ.

Съгласно чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ „лице, заемащо публична длъжност, подава декларация за частен интерес по конкретен повод”. Видно от приложените по делото доказателства, при гласуването на решение № 240/27.02.2013г. И. Ц. не е подал декларация по конкретен повод и не се е отвел, което представлява нарушение на чл. 16, ал. 1 от ЗПУКИ. Разпоредбата предвижда задължението на всяко лице, заемащо публична длъжност, да подаде декларацията по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ, „когато има частен интерес във връзка с изпълнение на свое правомощие или задължение по служба”. Чрез своето пасивно поведение – неподаване на декларация, и участието в гласуването по повод нова пазарна оценка на имота – предмет на апортната вноска в [фирма], общинският съветник не се отграничил от вземането на решение № 240/27.02.2013г. Бездействието му е предпоставка за налагане на глоба в размер от 7000 до 10 000 лева на основание чл. 37 във връзка с чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ. Съдът намира, че е осъществен съставът на нарушението, поради което след влизане в сила на оспорваното решение на КПУКИ следва да се наложи глоба в предвидените от закона размери. В този смисъл съдът установява неподаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ от И. Д. Ц. – общински съветник в Общински съветник В. за мандат 2011г. – 2015г. за това, че е участвал в гласуването на Решение № 240/27.02.2013г. на Общински съвет В., в частен интерес на [фирма], ЕИК[ЕИК] – мажоритарен собственик в [фирма] и свързано с него лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ, посочено като факт в пункт

втори на атакувания ИАА.

Съгласно чл. 8, изр. второ, предл. второ от ЗПУКИ лице, заемащо публична длъжност, няма право да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба. Видно от събраните по делото доказателства, общинският съветник е ограничил правото на [община] до участва в контрола на [фирма], както и в разпределението на дивиденди в следствие на печалба за дейността през 2009г. и 2010г., в нарушение на чл. 123 и чл. 124 от Търговския закон и чл. 34 от Наредбата за упражняване правата върху общинската част от капитала на търговските дружества с общинско участие, за участието на Общината в граждански дружества и в сдружения с нестопанска цел. С разпоредбите на чл. 123 и чл. 124 от Търговския закон законодателят е регламентирал правата и задълженията на съдружниците в търговските дружества, а именно: „всеки съдружник има право да участва в управлението на дружеството, в разпределението на печалбата, да бъде осведомяван за хода на дружествените дела, да преглежда книгата на дружеството и право на ликвидационен дял”, което следва да бъде предоставено и като право на [община] – миноритарен собственик в [фирма], срещу задължението на И. Ц. – управител на [фирма], мажоритарен собственик в [фирма], „да изплати или внесе дяловата вноска, да участва в управлението на дружеството, да оказва съдействие за осъществяване на неговата дейност, както и да изпълнява решенията на общото събрание”. Общинският съветник не е изпълнил задължението си да представи годишния финансов отчет на [фирма] на [община] и не е поканил миноритарния собственик за участие в Общото събрание на съдружниците от 20.06.2012г. /вж. Протокол – решение; Указания на Агенцията по вписванията от 18.01.2013г. по заявление с вх. № 20120719114747 от 19.07.2012г., приложени на л. 62 и л. 118 от делото; одитен доклад № [ЕГН] на Сметната палата за периода от 01.01.2010г. до 31.12.2010г. - л. 128 – 168 от делото /. На основание чл. 34, ал. 3 от Закона за счетоводството „финансовият отчет на предприятие се подписва от физическите лица, които управляват и представляват предприятието” във връзка с чл. 35, т. 8 от Дружествения договор от 09.08.2004г. /л. 53 – 59 от делото/ „управителят представя на Общото събрание годишния отчет и баланса на дружеството за финансовата година и отчита дейността си” , поради което подписаните от И. Ц. на 01.04.2013г. финансови и счетоводни документи за 2011г. /л. 66 – 76 от делото/ е следвало да бъдат представени на Общото събрание на съдружниците, проведено на 20.06.2012г. В качеството си на управител на [фирма] до 07.03.2013г. и управител на [фирма] до 29.05.2013г. И. Ц. е ограничил правата на

[община] като миноритарен собственик в дружеството с общинско участие, с което е нарушил и разпоредбата на чл. 34 от Наредбата за упражняване правата върху общинската част от капитала на търговските дружества с общинско участие, за участието на Общината в граждански дружества и в сдружения с нестопанска цел, съгласно която „представителите на общината в смесените търговски дружества защитават нейните интереси в осъществяването на дейността им”. Частният интерес на общинският съветник се изразява в нематериална облага под формата на подкрепа и привилегия за свързаните с него лица – [фирма] и [фирма], по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ. Изземването на представителни функции от страна на И. Ц. и създаване на предимство на собственото му дружество [фирма] като мажоритарен собственик в [фирма], е основание да се установи конфликт на интереси на основание чл. 8, изр. второ, предл. второ от ЗПУКИ на лице, заемащо публична длъжност, от една страна - по чл. 3, т. 9 от ЗПУКИ, а от друга – по чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ. Нарушената разпоредба се намира в глава втора от ЗПУКИ, поради което при влизане в сила на атакуваното решение на КПУКИ следва да се наложи на И. Ц. глоба в размер от 5000 до 7000 лева. Следователно, съдът намира, че по смисъла на чл. 8, изр. второ, предл. второ от ЗПУКИ е налице конфликт на интереси, установен и от Комисията в пункт 3 от оспорваното решение, а именно по отношение на И. Д. Ц., в качеството му на управител на [фирма], лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ, за това, че в нарушение на чл. 123 от Търговския закон и чл. 34 от Наредбата за упражняване правата върху общинската част от капитала на търговските дружества с общинско участие, за участието на Общината в граждански дружества и в сдружения с нестопанска цел, като е лишил [община] – миноритарен собственик в [фирма] да участва в контрола на дружеството, да следи неговите финансови показатели, съответно да получава дивидент, като това действие е извършил в частен интерес на [фирма], ЕИК[ЕИК] – мажоритарен собственик в [фирма] и свързано с него юридическо лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ, за периода от 01.01.2009г. до постановяване на атакувания ИАА.

На основание чл. 35 във връзка с чл. 5 от ЗПУКИ лице, заемащо публична длъжност, което заема друга длъжност или извършва дейност, несъвместима с неговото положение по смисъла на Конституцията или специален закон, се наказва с глоба в размер от 5000 до 7000 лева. Съгласно чл. 8, изр. първо, предл. първо от ЗПУКИ „лице, заемащо публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове в частен интерес”.

Несъвместимостта е предпоставка за установяване конфликт на интереси по отношение на проверяваните лица. Приложение като специален закон следва да намери чл. 34, ал. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, съгласно който „общинският съветник не може да бъде член на управителен, надзорен или контролен съвет, съвет на директорите, контролър, управител, прокурист, търговски пълномощник, синдик или ликвидатор на търговски дружества с общинско участие или директор на общинско предприятие по Закона за общинската собственост, както и да заема длъжност като общински съветник или подобна длъжност в друга държава - членка на Европейския съюз”. Несъвместимостта на И. Ц. е налице към момента на полагане на клетвата като общински съвет – 11.11.2011г. /клетвен лист – л. 18 от делото/, както и до 29.05.2013г. като управител на [фирма] – дружество с общинско участие в размер на 25 % от капитала. Това обстоятелство се потвърждава от декларацията от 18.11.2011г. по чл. 12, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 1 от ЗПУКИ /л. 10 от делото/ и декларацията от 18.11.2011г. по чл. 12, т. 2 във връзка с чл. 14, ал. 1 от ЗПУКИ /л. 11-12 от делото/, в която посочва, че към момента на встъпване в длъжност има дялово участие в [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], както и че развива дейност като едноличен търговец „МИР”. Видно от приложените в административната преписка доказателства /решение на Извънредното общо събрание на съдружниците от 22.03.2013г., неподписано от Б. Б.; решение на Извънредното Общо събрание на съдружниците от 11.04.2013г., невписано в Търговския регистър поради отказ/, лицето И. Ц. не е предприел необходимите действия за преодоляване/отстраняване на несъвместимостта с публичната длъжност, която заема. Съгласно чл. 141, ал. 5 от Търговския закон „управителят може да поиска да бъде заличен от търговския регистър с писмено уведомление до дружеството. В срок до един месец след получаване на уведомлението дружеството трябва да заяви за вписване освобождаването му в търговския регистър. Ако дружеството не направи това, управителят може сам да заяви за вписване това обстоятелство, което се вписва, независимо дали на негово място е избрано друго лице”, която изрично посочва възможността управителят сам да впише освобождаването си в Търговския регистър. Действието на заличаването се поражда от датата на вписване в Търговския регистър съгласно чл. 140, ал. 4 от Търговския закон. След направена справка в Търговския регистър се установи, че И. Ц. е управител на [фирма] до 29.05.2013г., поради което до този момент безпротиворечиво е налице несъвместимост по смисъла на в чл. 8, изр. първо, предл. първо от ЗПУКИ и чл. 5 от ЗПУКИ във връзка с чл. 34, ал. 5

от ЗМСМА, неотстранена до датата на връчване на оспорваното решение /видно от пощенско клеймо PS 1040 02ADU8 D от 29.05.2013г./. Съдът намира, че е налице установеният от КПУКИ конфликт на интереси в пункт 4 от оспорваното решение, а именно в условия на несъвместимост по отношение на И. Д. Ц. за това, че в подготовката на акт в частен интерес негов и на свързано с него лице [фирма], ЕИК[ЕИК] – мажоритарен собственик в [фирма], дружество с общинско участие в капитала, като е подписал и внесъл в Общото събрание на [фирма]: отчета за приходите и разходите за 2011г.; счетоводен баланс към 31.12.2011г.; отчет за паричните потоци по прекия метод за 2011г.; отчет за собствения капитал за 2011г., като едновременно е лице, заемащо публична длъжност – общински съветник съгласно чл. 3, т. 9 от ЗПУКИ в [община] и управител на [фирма], дружество с общинско участие в капитала.

На пето място, съдът намира, че Решението е издадено в съответствие с целта на закона, посочена в чл. 1 и следващите на ЗПУКИ. Определени са изрично правилата за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси на лица, заемащи публични длъжности. Законодателят дава легална дефиниция на понятието „конфликт на интереси”, възникващ, когато „лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба” /вж. чл. 2 от ЗПУКИ/. В чл. 3 от ЗПУКИ са изброени лицата, които заемат публична длъжност, като в т. 9 на същата разпоредба са посочени и общинските съветници. Производството за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси е обвързано с обществените отношения, регламентирани държавната власт в трите й форми – законодателна, изпълнителна и съдебна, доколкото същата съобразява действията си с обществото и неговите потребности. Съгласно чл. 4 от ЗПУКИ „лицата, заемащи публични длъжности, изпълняват задълженията си в интерес на обществото честно, почтено, отговорно и безпристрастно”, и „носят отговорност пред гражданите и пред органите, които са ги избрали или назначили”. Неизпълнението на общите правила от лицата, заемащи публични длъжности, е основание за сезиране на КПУКИ и налагане на административно наказание след влизане в сила на решението й. От една страна, решението има превантивен характер по отношение на същите тези лица с цел обективно осъществяване на публичните им функции. От друга, всяка проява на конфликт на интереси, безпротиворечивото й установяване и налагане на наказание обезпечава неповторяемостта й в поведението на лицата, заемащи публични функции. Предвид

гореизложеното, съдът, съобразявайки се с производството по установяване на конфликт на интереси спрямо И. Д. Ц., в качеството му на общински съветник в Общински съвет на [община], счита, че не е налице основанията за отмяна на акта по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 5 от АПК.

Предвид гореизложеното и доколкото КПУКИ е компетентен да постанови оспорения акт административен орган, не е допуснал процесуални нарушения при издаването му, а жалбата е неоснователна, в заключение съдът приема, че **Решение № 217 от 30.04.2013г.** е законосъобразно издаден ИАА.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010г. по т.д. № 5/2009г., ВАС, О. „в случаите, в които съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата си, страната дължи заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, когато административният орган е представляван от юрисконсулт в съдебно-административното производство”. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК „когато съдът отхвърли оспорването, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв”. На основание чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за защита на административни дела по неоченьими жалби срещу ИАА възнаграждението е в размер на 150 лева. Предвид това, с оглед изхода на делото, в полза на ответника КПУКИ следва да се присъди възнаграждение в размер на 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от АПК, *Административен съд – София-град*, II отделение, 22-ри състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата И. Д. Ц. от [населено място], [улица] срещу **Решение № 217 от 30.04.2013г.** на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /КПУКИ/, с което по отношение на жалбоподателя е установен конфликт на интереси, както следва: в пункт едно – в нарушение на чл. 7, ал. 1 във връзка с чл. 35 от ЗПУКИ; в пункт три – в нарушение на чл. 8, изр. второ, предл. второ от ЗПУКИ и в пункт четири - в нарушение на чл. 8, изр. първо, предл. първо от ЗПУКИ и в нарушение на чл. 5 от ЗПУКИ и чл. 34, ал. 5 от ЗМСМА, както и в пункт две – при неподаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ в

нарушение на чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОСЪЖДА И. Д. Ц. от [населено място], [улица] да заплати на КПУКИ с адрес: [населено място], [улица], ет.6 сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС на РБ.

Административен съдия: